

[Erhard Jakobsen]

Ingen regering vil, når den skal tage stilling til opstilling af raketter, lade sig lede af noget som helst, det danske parlament i dag vedtager. Det vil ikke spille nogen som helst rolle. Derfor er det i og for sig spild af vores tid. Men kan man derved ærgre regeringen lidt og sådan noget, nå ja, så har man da haft en dag ud af det. Det er også det eneste, der kommer ud af det. Man har haft gæster her, der naturligvis har frydet sig over forløbet af denne debat og enden på den.

Jo, ét sted – det glemte jeg at sige – bliver der naturligvis klappet i hænderne, det er klart: i Moskva vil man være lykkelige. Der vil blive stor omtale i Moskvas Radio af, hvad det danske parlament her beslutter med et flertal. Det er jeg ikke i tvivl om. Der vil man klappe i sine hænder og sige: det er vel nok godt, og man vil bruge det som bevis på, at vi nu er ved at splittes i Europa osv. Det er dér, det virker. Det vil nogle socialdemokrater måske glæde sig over, men jeg kender et par stykker, der absolut ikke vil glæde sig over det.

Jeg beklager sådan set, at vi med denne dagsorden kommer til at lægge hovedvægten på den side af sagen, for den har ingen betydning for et dansk parlament, det er noget, der afgøres andre steder, og det er formentlig godt på vej til at være afgjort uden vores mere eller mindre velvillige bistand.

Derimod mener jeg nok, at der er grund til, at vi ved denne sidste anledning, vi får, til at snakke EF, beskæftiger os lidt med Danmarks forhold til EF og de kommende begivenheder.

Der er jo nogle, der har sat sig som opgave at sværte Europa-Parlamentet, sværte EF-Parlamentet, og det er naturligvis også meget nemt, fordi EF-Parlamentet er i den ulyksalige situation, at dér havner alle de sager, som landene ikke kan klare selv. Alt det skidt, man ikke kan få ryddet af vejen, to og tre lande imellem, havner nede i EF. Så er der krise i EF, det er der omtrent hver uge, for hver uge har man nogle problemer, som ingen andre kan løse, og dem skal EF klare. Mens forhandlingerne står på, er man vildt uenige, og der er krise osv., og så kommer der en løsning, som alle de deltagende parter er utilfredse med, og det er klart, det er også kriseagtigt. Så der er ikke noget at sige til, hvis folk sådan i almindelighed synes, at det

er dog helt forfærdeligt, som det foregår nede i EF.

Jeg vil gerne have lov at sige på baggrund af 10 års deltagelse, at EF-Parlamentet er meget bedre end sit rygte. EF-Parlamentet forbedres til stadighed, der sker stadig væk fremskridt i den måde, Parlamentet opfører sig på, og den måde, Parlamentet tager opgaverne op på.

Men selvfølgelig er der også tale om en urimelig sammenligning. Vi siger her i Danmark: ingen over og ingen ved siden af folketinget. Det siger de nok også i de andre EF-lande. Hvis man sammenligner med Europa-Parlamentet og spørger: hvad siger de? Ja, de kan ikke tage sådan nogle store ord i deres mund, for Parlamentet skal ikke bestemme, hvem der skal sidde i regeringen, altså i Ministerrådet, ej heller skal Parlamentet bestemme, hvilke love der skal gives, det skal ministrene. Så er det klart, at man ikke må måle EF-Parlamentets indsats med nationale parlamenters betydning. Man har jo ved Romtraktaten udelukket, at Parlamentet får den indflydelse.

Alligevel mener jeg, at Parlamentet har en ganske afgørende betydning for den demokratiske udvikling i Europa. Ministrene kan intet afgøre sådan gedulgt. Hver eneste ting, der skal fremtræde som fælles bestemmelser – det kan ikke ændres i Parlamentet, men skal passere Parlamentet – kommer ud til åben debat, og den er meget åben, for det er i hele offentligheden i Europa, og det er alle mulige partier og fraktioner, der diskuterer og bringer alle oplysninger frem. Jeg mener, at det er et vigtigt middel imod bureaukrati og et styre hen over hovedet på folk, og hvad sådan noget ellers hedder.

En opgave, som Parlamentet, synes jeg, med stor bravur har taget op de seneste år, er kontrollen med de mange midler, som går gennem EFs kasser. Dér er Parlamentet meget, meget vågent, og det tror jeg man skal tillægge stor betydning.

Endelig skal jeg nævne, at Parlamentets kommende store betydning, også for dansk deltagelse, er den, at også danske politikere ved at deltage i arbejdet får en bredere europæisk forståelse af de opgaver, der skal løses, end de hidtil har haft, samtidig med at vi naturligvis kan bidrage til, at andre landes politikere tager danske synspunkter med i